

Tidspunkt tænker sig Valgdagen, saa er det en Selvefølge, at „det sidste Aar“ bethyder det sidste Aar før Valgdagen. Men ligesaa klart er det, at Betydningen af Ordene skifter, naar man tænker sig en anden Dag som Udgangspunkt for Beregningen, og at „det sidste Aar“ saa bethyder en anden Tid end „Aaret før Valget“. Spørgsmaalet bliver altsaa, om det er rigtigt at tænke sig Ordene „før Valget“ tilføiede efter „i det sidste Aar“, uagtet de ikke staae der. Hvis det var rigtigt, saa kunde man ganske sikkert ansees berettiget til, som den ærede sidste Taler gjorde, at stille den her omhandlede Valgbarhedsbetingelse ved Siden af de andre uafhængelige Valgbarhedsbetingelser, der findes opstillede i Grundloven for Landsthingets Medlemmer. Een af disse er jo 25 Aars Alderen — Den, der har opfyldt denne Valgbarhedsbetingelse, mister den ikke senere — og ved Siden af denne kunde man jo godt ogsaa tænke sig den Betingelse filltet at „have boet i det sidste Aar i Kredsens“. Hvad der imidlertid for mig medfører, at Spørgsmaalet i ethvert Tilfælde maa bevares i den aldeles modsatte Retning, er en Sammenligning mellem § 38 i den nu gjældende Grundlov og § 41 i Grundloven af 5te Juni 1849. Den nuværende Grundlovs § 38 minder i flere af sine Udtrænger om den gamle Grundlovs § 41, som man jo i det Hele ved at gennemgaae den nu gjældende Grundlovs Paragrapher med stor Væghed vil finde Paralleller til dem i den ældre Grundlov. En Sammenligning leder nu i det foreliggende Tilfælde til det Resultat, at der i § 41 af Grundloven af 5te Juni 1849 efter Ordene „i det sidste Aar“ staaer tilføiet de Ord „før Valget“ — der staaer nemlig, at tre Fjerdedele af de Valgte skulle have haft fast Bopæl i Kredsens i det sidste Aar før Valget —, medens disse Ord ere udeladte i den nu gjældende Grundlovs § 38. Den ærede sidste Taler bemærkede, at naar man tidligere havde fremhævet, at der laa stor Vægt paa, at de Ord i § 62 i Grundloven af 5te Juni 1849, at Ingen skulde miste sit Sæde i Landsthinget, fordi han flyttede fra Kredsens, ere udeladte af den reviderede Grundlovs § 58, da betød dette Intet, thi det kunde jo være, at man havde udeladt dem,

fordi man ansaa dem for at være overflødige. Jeg skal indrømme ham, at man vilde kunne opfatte Sagen paa denne Maade, dersom den heromhandlede Udelabelse var den eneste, der var skeet ved Revisionen af Grundloven af 1849; var der ikke foretaget andre Forandringer i denne end den, at man havde udeladt hiin Sætning, saa vilde jeg sige, at Sagen idetmindste stod saa tvivlsomt, at jeg ikke vilde driste mig til at følge Udvalget. Men, naar jeg nu ved Siden heraf bemærker, at man tillige i den gamle Grundlovs § 41 — den nye § 38 — har udeladt de Ord „før Valget“, saa er det mig umuligt at forstaae, at der kan være nogen Tvivl om, at disse to Ting staae i Forbindelse med hinanden, og at der nu kræves som vedvarende Valgbarhedsbetingelse det: til enhver Tid at have haft Bopæl i et Aar i Valgkredsens. — Det ærede Medlem (Bloug) henviser i sit Foredrag til den nye Grundlovs § 39, som indeholder Bestemmelserne om de Kongevalgte. En Sammenligning mellem Udtrykkene i denne Paragraph og Udtrykkene i § 58 forekommer nu heller ikke mig at være uden Betydning. Den Tanke nemlig, som med Hensyn til Spørgsmaalet om Medlemmernes vedvarende Ret til at have Sæde i Landsthinget er udtrykt saaledes i § 58, at de, naar de komme i et af de Tilfælde, der udelukke fra Valgbarhed, miste den af Valget flydende Ret — denne Tanke har det ærede Udvalg opfattet saaledes, at Medlemmerne skulle vedblive at bevare Betingelserne for deres Valgbarhed i hele Valgperioden, og Rigtigheden af denne Fortolkning finder jeg nu bestrøket ved at see de Udtryk, som findes brugte i § 39 om de Kongevalgte, thi der kan dog ikke tænkes at være nogen Mulighed for, at man har villet følge en Tankegang i § 39, der var forskjellig fra den, som er søgt udtrykt i § 58. I § 39 udtrykkes den samme Tanke, som findes omhandlet i § 58, saaledes, at et kongevalgt Medlem udtræder af Thinget, naar han kommer i det Tilfælde, at han mister sin Valgbarhed. I denne Paragraph er altsaa i en anden og klarere Form udtrykt det Samme, som den ærede Ordfører før udtrykte ved at sige, at Landsthingets Medlemmer maae vedblive at bevare deres Valgbarhed. — Den sidste ærede Taler